

четалище, нъ не могли да намѣрятъ таково сгодно мѣсто; тѣ, види ся, не знажтъ че читалище-то най-добрѣ може да бжде въ училище-то, кое-то какъ-то въ праздникъ по цѣль день, така и въ дѣлничень день вечерь всякога е праздно и най-сгодно мѣсто за събираніе и прочитаніе.

23. Въ Е . . . нѣколко Госпожи отъ срѣднж ржкж ся нагуркалы да съставятъ въ града си женско дружество, кое-то да пойме подъ свож грыжж дѣвическо-то училище и да ся грыжи и старае за изучваніе-то особно на всяко сиромашко момиче въ града и по възможности и по села-та; нъ на това свято тѣхно намѣреніе благородны-ты госпожи прѣпятствували да не бжде, зацо-то не было захванжто отъ тѣхъ! — А че до кога да гы чыкать?

24. Въ единъ градъ, като имъ додѣяло вече да трѣсятъ всякж годинж учители и учителкы, рѣшили да испратятъ 3—4 момчета и двѣ момичета да ся изучятъ за такывы на общы разноскы нѣгдѣ въ нѣкое добро училище; нъ кога дошло врѣме за да гы испратятъ вече, та отишли да земжтъ изинъ отъ общинскж-тж кассж, тя имъ казала че не ъ е възможно да гы издрѣжи, зацо-то още съ врѣмя была раздавала тебѣ менѣ пары-ты си — ужь да раждатъ грошове!

25. На друго едно мѣсто, кое-то е прѣзь девять рѣкы и планины далѣчь отъ отечество-то ни, нашенци-ти трѣговци тамъ по обще съгласіе рѣшили да даватъ всякой единъ въ недѣлж-тж по единъ фиоринъ, та да събержтъ единъ капиталъ, съ намѣреніе, да поддрѣжятъ нѣколко сиромашкы ученицы на ученіе въ тамошны-ты училища, и по свршваніе-то имъ да гы працатъ послѣ за учители въ отечество-то ни. Какво добро и полезно и колко похвално е было това прѣдпріятіе на тамошны-ты наши съотечественници! нъ за жалость! то ся унищожавя и то отъ кого? отъ еднж пакъ нашж общинж, коя-то ся брои прѣва надъ прѣвы-ты, а тукъ ся показа послѣдня надъ послѣдни-ты по свое-то лихонмство, кое-то ъж накара да тури ржкж и да усвои събраныа досега капиталъ на горѣказаны-ты и съ това уби въ срьдце-то това свято тѣхно прѣдпріятіе. И — що най-сѣтиѣ да не описывамы всичко за да не би припаднажло на нѣкого отъ наши-ты родлюубци, като слушя такывы и другы тѣмъ подобны лудоріи и глупости наши на края на тоя деветнадесятый просвѣщенъ вѣкъ.